

متن پرسش

سوال شما: سلام خدمت استاد گرانقدر: با تعدادی از دوستان تصمیم گرفتیم برخی شبها (هفته ای یک شب) را به بیابانهای اطراف محل زندگی برویم و مدتی مشغول فکر و تدبیر در احوالات خویشتن باشیم و پی توبه و استغفار. از حضرتعالی تقاضا دارم بفرمایید کدام ادعیه مناسب حال است؟ و اینکه به کدام موارد بیشتر توجه نماییم؟ از توجه شما بسیار متشکریم (پاسخ خصوصی باشد ممنون) پاسخ: باسمه تعالی: سلام علیکم: (شخصی) تنهایی و خلوت وقتی مفید است که خطورات تا حدی فرونشسته باشد وگرنه همان خطورات در تنهایی به سراغ انسان می‌آید. ۲. همین‌که جمعی می‌خواهید این کار را بکنید و به نحوی مدّ نظر همدیگر هستید، نتیجه‌ی لازم را نمی‌گیرید. این نوع موارد، مواردی نیست که کسی از کس دیگر با خبر باشد. ۳. دعاها باید با ذوق انسان تطبیق کند یکی با دعای عشرات می‌تواند با خدا مأنوس شود و دیگری با مناجات شعبانیه و آن دیگر، با مناجات خمسه عشره. موفق باشید سوال مجدد اینجانب: تشکر از پاسخ استاد عزیز حضرت استاد چاره چیست؟ چه باید کنیم؟ اساسا بلد نیستیم چگونه تنها باشیم؟ در جمع یک مشکل داریم در خلوت مشکل دیگر؟ با این خیالات چه باد کرد، خیلی آزار دهنده می شوند. مخصوصا وقتی انسان میخواد حال خوبی پیدا کند؟ خواهشمندم راهنمایی بفرمایید، مخصوصا اینکه روز مبارک عرفه نیز نزدیک است. تشکر بی پایان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده تأمل بر کتاب «مقالات» آیت الله شجاعی را پیشنهاد می‌کنم بدین شکل که هرکدام از عزیزان به طور جداگانه یک جلسه از شرح این حقیر را گوش دهند و نکات مهم آن را بر اساس کتاب، مشخص نمایند و هر جلسه در کنار هم قرار بگیرد و نکات یادداشت شده را با هم در میان بگذارید تا به مرور از طریق تذکرات آن کتاب، قدم‌های لازم برداشته شود. موفق باشید